

תת"ע 281/09/16 - מדינת ישראל נגד פאלוך אהרן פישל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 281-09-16 מדינת ישראל נ' פאלוך אהרן פישל

לפני כבוד השופטת ענת יהב-שופטת
המאשימה: מדינת ישראל
נגד

הנאשם: פאלוך אהרן פישל ע"י ב"כ עו"ד כרמית דומרצקי

הכרעת דין

לפי סעיף 182 לחסד"פ, אני מודיעה, כי החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו כי ביום 07/09/2015 בשעה 17:20 ברחוב ירושלים 55,

בני-ברק, נהג ברכבו ועבר משמאל לקו הפרדה רצוף המסומן על פני הכביש, כאשר בצדו הימני לא נמצא קו מקוטע, בניגוד לתקנה 36(ג) לתקנות התעבורה.

ביום 25/01/2017 כפר הנאשם באמצעות באת כוחו, כשאמר שבמקום יש קו הפרדה, אולם מדובר בקו קצר מאוד, משך וכאשר יצא בנסיעה מן החנייה על מנת לבצע פרסה, השוטר אשר עמד מאחוריו טעה לחשוב כי הוא ביצע את הפרסה על גבי קו ההפרדה, כאשר בעצם הנאשם ביצע את פניית הפרסה בהמשכו של הקו שם מותר הדבר (עמ' 2 ש' 7 עד 9).

התיק נקבע לשמיעת הוכחות.

פרשת התביעה:

מטעם המאשימה העיד **עד תביעה 1** - רס"ב חלבי יוסף, אשר רשם דו"ח ברירת משפט - **1/ת** וכן ערך בהמשך לכך מזכר מאותו היום - **2/ת**.

בחקירתו הראשית אמר, כי ראה את הנאשם נוסע על רחוב ירושלים פינת אהרונסון וכן אמר כי לא ציין בדו"ח, אולם כשראה זאת היה בנקודת המשטרה הקרובה למקום, כאשר המרחק ממקום העבירה היה כ-30-40 מטר (עמ' 3-4, ש' 18 - 19 ו- 1 - 2, בהתאמה).

בחקירתו הנגדית, מזהה את המקום על פי התמונה שהוצגה לו על ידי ההגנה וממקם את עצמו קצת מאחורי מקום הצלם שצילם את התמונה - **נ/1**, (עמ' 4 ש' 5-8).

עוד מציין על פי תמונה שהוצגה לו, כי הנאשם ביצע על פי הדו"ח **נ/1** את העבירה מול בית 55, אולם על פי התמונה הוא רואה כי רק מחצית מן הבניין שהנו בית מס' 55 הוא קו הפרדה רצוף וחלקו האחר מצוי מול הכביש שם מסומן קו מקווקו - **נ/2**, (עמ' 4 ש' 9 עד 12).

העד איננו יודע להצביע מהיכן יצא הנאשם לנהיגה, אולם מציין כי הוא עשה פרסה על קו ההפרדה, כאשר הוא נוהג מכיוון המספרים הקטנים לכיוון המספרים הגדולים, המצוינים על גבי הבניינים ברחוב.

עוד הוא מסכים, כי בתמונה שהוצגה לו **נ/1**, ניתן לראות כי קו ההפרדה מתחיל קצת לאחר צומת אהרונסון ונגמר באמצע בית מס' 55 (עמ' 4 ש' 16-26).

בהמשך לתמונות אלו, הגישה ההגנה את **נ/3**, שם מצולם בית מס' 60 וכן **נ/4** אשר הוא צילום בית מס' 55.

בחקירתו החוזרת של העד, לא יכול היה למקם את רכבו של הנאשם על גבי התמונות, אלא רק על פי מה שרשום בדו"ח שזה בקטע של קו ההפרדה מול בית מס' 55.

פרשת ההגנה:

הנאשם העיד כעד יחיד מטעמו, כאשר אמר שביתו מצוי בסמוך למקום החנייה באותו היום, אמר כי מתגורר ברח' חברון 10 שזה כ- 5 בניינים ליד בית מס' 55, שם חנה בחנייה בצד הכביש כשהוא ראשון מבין כלי הרכב (עמ' 5 ש' 24-26)

עוד אומר, כי הוא יודע שבמקום קיימת אכיפה מוגברת ושבמקום חנייתו לא מצוי קו הפרדה, אלא בהמשכו של הכביש, אף על פי כן, טען כי לא ביצע פניית פרסה באותו המקום שבו חנה וזאת משום שכלי הרכב שלו מסוג משא, כך שהוא חייב לבצע קשת רחבה ועל כן עוד המשיך בנהיגה עם כיוון חנייתו, לכיוון רח' בגנו ורק לאחר מכן ביצע את הפרסה במקום שלא מסומן לא קו רצוף ולא קו מקווקו (עמ' 5 ש' 27-32).

בנקודה זו מרחיב ואומר שבמקום אשר ביצע את הפניית פרסה קיימת כניסה לחניון של העיריה בדמות מפרץ ועל כן הצליח לבצע שם את הפנייה אותה ביקש לעשות.

כאשר המשיך בנהיגתו לכיוון רח' אהרונסון, פנה אליו שוטר, עצר אותו וטען כי הוא ביצע את העבירה כפי שנרשמה כנגדו בת/1.

הנאשם חוזר ואומר, כי התגובה שניתנה בת/1, היא רוח הדברים אשר אמר לו.

בחקירתו הנגדית אומר, כי הוא זה אשר צילם את התמונות נ/1 - נ/4 ואף אומר כי איננו זוכר מתי צולמו התמונות, אולם מכיון שהוא מתגורר במקום הרי שלא השתנה שם דבר, לרבות החניונים ואף לא מספרי הבניינים.

הנאשם טוען, כי רוב בניין מס' 55 נמצא מול קו הפרדה מקווקו, אולם בכל אופן בוודאי שנמצא מול מקום חניית רכבו כפי שחנה באותו היום (עמ' 6 ש' 25-27).

עומד על כך, כי הרכב שלו חנה ראשון מבין כלי הרכב מול בית מס' 55.

הנאשם מעיד, כי לא הבחין בשוטר אלא רק לאחר שעצר אותו מול רח' אהרונסון, אולם משום שאין זה חריג לראות במקום זה שוטר.

סיכומים:

ב"כ המאשימה מבקש להרשיע את הנאשם לאור עדותו של השוטר והדו"ח אשר מילא, טען כי השוטר יכול היה להבחין בבירור בביצוע העבירה, כי נשמר קשר עין רצוף עם הנאשם עובר לביצוע העבירה ובמהלכה וכי אין חולק כי במקום קיים קו הפרדה רצוף ברור ובולט.

ב"כ המאשימה מפנה ל נ/2, שם ניתן לראות כי חלקו של בית מס' 55 מצוי מול פס הפרדה רצוף המסומן על הכביש.

ב"כ הנאשם מבקשת לזכות את הנאשם, ולו מחמת הספק, ציינה את הגינותו של השוטר וביקשה כי ביהמ"ש יקבע כי השוטר טעה במה שראה מהמקום שעמד ועל כן חשב כי קו הפרדה אשר מצוי בתחילת בית מס' 55 עם כיוון עמידתו גרם לאותה טעות אשר באה בסופו של יום בדמות דו"ח תנועה כנגד הנאשם.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את עדות השוטר, עדות הנאשם והמסמכים אשר הוגשו לי על ידי הצדדים ובעיקר העובדה כי מדובר בעדות השוטר אל מול זו של הנאשם, נותר בליבי ספק לגבי יחוס ביצוע העבירה לנאשם ואף כי נתתי אמון בדברי השוטר, הרי שנראה לי כי השוטר פרש נתונים אשר ראה באופן מוטעה, כך שבסופו של יום בא לידי טעות וחשב כי הנאשם ביצע את פניית הפרסה על גבי קו הפרדה, בעוד שהנאשם היה בסופו של אותו קו אשר הפך לקו מקווקו

ובהמשכו אף לא היה מצוי כלל במקום בו ביצע את הפנייה ואפרט:

1. בת/1 נרשם כי השוטר היה בנסיעה על גבי קטנוע משטרתי ברח' ירושלים לעבר המספרים הקטנים (הכוונה למספרים על גבי בניינים באותו הרחוב, כאשר הבחין ברכב מסוג משא מבצע פניית פרסה על קו הפרדה לבן רצוף מסומן היטב, כאשר הנאשם השלים את פניית הפרסה והחל בנסיעה לעבר המספרים הגדולים.

בהמשך לכך, מציין השוטר כי הוא היה בצומת אהרונסון ירושלים וכאשר הגיע אליו רכב הנאשם סימן לו לעצור.

מכאן, שהשוטר נסע על הקטנוע לכיוון מסוים, תוך שהבחין בביצוע העבירה כאשר הנאשם נוסע לכיוון הנגדי מתרחק מן השוטר ורק לאחר פניית הפרסה וביצוע העבירה המיוחסת לו, החל לנסוע ולהתקרב לכיוון השוטר.

העובדה כי השוטר היה רכוב תוך כדי שהבחין בביצוע העבירה במרחק של בין 30-40 מטר כפי שהעיד בחקירתו הראשית, יש בה כדי להטיל ספק ממשי במה שראה במיקום שבו טען כי הנאשם ביצע את אשר ביצע ובעיקר האם הנאשם ביצע את הפנייה במקום אשר חשב השוטר.

2. עד להצגת התמונות נ/2 ו- נ/4 לא ידע השוטר לומר כי מול בניין מס' 55 משורטט לא רק הפרדה רצוף אלא גם קו הפרדה מקווקו, כך שיתכן שברגע שהשוטר ראה את הנאשם מבצע את אותה פנייה טעה לחשוב כי הקו הרצוף אשר מצוי בתחילת בניין מס' 55, עם כיוון נסיעתו ממשיך במעלה הכביש לכיוון המספרים הגבוהים.

3. בדו"ח ת/1 נרשם כי מקום העבירה הוא ברח' ירושלים בית מס' 64 בבני-ברק, ורק בת/2 מזכר אשר צורף באותו יום נרשם כי מקום העבירה אינו בית מס' 64, אלא בית מס' 55 כאשר הנאשם סיים את ביצוע פניית הפרסה מול בית מס' 62.

מכאן, שאותו קו הפרדה רצוף אשר נמצא בתחילתו של בניין מס' 55, ואינו ממשיך במעלה הכביש, אינו נמצא אף מול בית מס' 62 המקום בו סיים הנאשם את פניית הפרסה, כך שלא יתכן שהנאשם החל לבצע את פניית הפרסה על גבי קו הפרדה רצוף.

4. תגובתו של הנאשם בשטח היתה, כי לא ביצע את העבירה המיוחסת לו, שהוא יצא מחנייה וכי עשה את פניית הפרסה במקום המותר לכך.

כך היתה תגובתו במהלך הכפירה וכך אף העיד במהלך שמיעת ההוכחות ולא סטה מגרסתו לא ימין ולא שמאל.

5. אף על פי שהשוטר עשה על ביהמ"ש רושם אמין, הרי שגם הנאשם עשה רושם כזה, הנאשם לא שינה את גרסתו נתן נימוקים וגיבה את דבריו בתמונות, תוך שהוא מבהיר ומסביר את המצב בכביש ואף נותן נימוק לטעותו של השוטר, אשר כפי שציינתי לעיל יכולה להתפרש לאור הנסיבות בהן ראה את ביצוע העבירה הלכאורית.

לאור כל זאת, ומאחר שנותר בליבי ספק אשר צריך לעמוד לזכותו של הנאשם, החלטתי לזכות את הנאשם מן העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ז' אייר תשע"ז, 03 מאי 2017, בהעדר הצדדים.